නාට්‍ය කලාව සහ

පොදු ජනතාව

විහාරමහාදේවි උද්‍යානයේ එළිමහන් රංගපීඨය දැන් ජංවාරම්කාරයන් ගේ කෙළි බිමක් වී ඇත. අසරණ කලාකරුවන් ගේ ඝම, රුපස, කීර්තිය විකුණා පොදු ජනයාගේ රුචිය තව තවත් පහත් කරලමින් මුදල් හම්බ කිරීමේ ව්‍යාපාරයක් දැන් කලක සිට මේ ස්ථානයේ කෙරී ගෙන එයි. එහෙත් ඊට විරුද්ධත්වය දැක්වීමට මෙතෙක් රජය හෝ අන් කිසිවෙක් හෝ ඉදිරිපත් නුවූහ. ඇත්ත වශයෙන්ම එළිමහන් රංගපීඨයේ පාලනය බාරව ඉන්නා කොළඹ නගර සභාව එබඳු ගසාකෑම්වලට ඉඩ දීමෙන් කර ඇත්තේ ඊට අනුබල දීමකි.

1963 ට ආයුබෝවන්, 1964 ට ආසිරි, චතුරංගිනී, පංචාංගිනී, කලම්බු සෙවන් [illegible] නයිට් මේ කෙතනින් [illegible] කාර නම් යටතේ විවිධප්‍රසංග පැවැත්වීම් මේ ගසා කෑමේ ව්‍යාපාරයයි. විවිධ ප්‍රසංග යටතේ මෙහිදී ඉදිරිපත් කැරෙනුයේ චිත්‍රපට නළු නිළියන් ගේ නැටුම්, ගැයුම්, ගුවන් විදුලි ශිල්පීන් ගේ ගැයුම් වැයුම්, බයිලා ගායන විකට ජවනිකා යනාදියයි. මේවායේ විවිධ බව කෙසේ මුත් ප්‍රසංග බවක් නම් ඇති වගත් කිය නොහැකිය.

විපාක

මෙබඳු ව්‍යාපාරයක අවවිපාක වටහාගැනීම සමාජ උන්නතිය තකා ඉතා වැදගත් ය. පොදු ජනයාගේ කලා රසිකත්වය එතරම් උසස් වූවක් නොවේ. ඒ සඳහා ඔවුන්ට වරදක් ද කිය නොහැක්කේය. උසස් කලා කෘතියකින් ඔවුනට රසාස්වාදයක් නොලැබිය හැක්කේ උසස් දේ අගය කිරීමෙහි පුහුණුවක් ඔවුන් සතුව නොපවත්නා බැවිනි. ඔවුනට වැඩිපුර දකින්නට ලැබෙන්නේ පහත් පෙළේ චිත්‍රපටය. එබඳු චිත්‍රපට වැඩි වැඩියෙන් නරඹත් ම ඔවුන්ගේ රුචිය ද තව තවත් පහත් වෙයි. අඩු තරමින් එහි වැඩීමක් සිදු නොවෙයි. ඔහුගේ රුචිය දියුණු කරගත හැකි [illegible]

ලේ චිත්‍ර පහත් පෙළේ පොත් බැලීම කියවීම වෙනුවට උසස් පෙලේ කෘතීන් ම පරිහරණය කිරීමෙනි. සාමාන්‍යයෙන් ම සමාජයේ වැඩි දෙනා ගේ රුචිය උසස් නොවන්නේ ඔවුන් එය වඩාගැනීම සඳහා කිසිත් තැතක් නොගන්නා හෙයිනි. ඔහු ඉල්ලන්නේ පහත් පෙළේ කෘතීන් ය. තමාගේ රුචිකත්වය දියුණු කිරීමට ඒ ඒ පුද්ගලයන් තැත් නොකරන්නේ නම් ඔවුන් මෙහිලා පෙළැඹීම සමාජයේ යුතුකමයි. ඒ යුතුකම ඉටු කළ හැක්කේ ඔවුනට පහත් පෙළේ නාට්‍ය චිත්‍රපට, පොතපත වෙනුවට උසස් පෙළේ නාට්‍ය, චිත්‍රපට, පොතපත ලැබෙන්නට සැලැස්වීමෙනුයි සමාජයක කලාකරුවන් ගේ වගකීම අති මහත් වන්නේ එහෙයිනි.

එළිමහන්

විහාරමහාදේවි එළිමහන් රංගපීඨයේ පැවැත්වෙන ජංවාරමට සංවිධායකයන් විසින් නළු නිළියන් ගුවන් විදුලි ශිල්පීන් සහභාගී කර ගනු ලබන්නේ පොදු ජනයාගේ පහත් රුචියෙන් ප්‍රයෝජන ගනිමිනි. චිත්‍රපටියක් බලන පහත් රුචියකින් යුත් තැනැත්තා ඉන් ආස්වාදයක් ලබනුයේ එහි ඇති කලාත්මක ගුණයෙන් නොවේ. ඊට ඇතුළත් ගීත, නැටුම්, ගැටිකෙළි ආදිය ඔහුගේ හිත් අදියි. පහත් පෙළේ චිත්‍රපටවල මේ අංග සියල්ලක් නොඅඩුව දක්නට ලැබෙන්නේ මෙහෙයිනි. චිත්‍රපටය සමස්තයක් වශයෙන් ගනු වෙනුවට එහි එක් එක් අංගයන් අනුව රස විඳිනා ප්‍රේක්ෂකයා චිත්‍රපට නළුනිළියන් පුද්ගලිකව දැකගැනීමට ආසා කරයි.

චිත්‍රපටි

චිත්‍රපටයක කාමුක නැටුමක් දකින ඔහු සිත එම නාට්‍යාංගනාව වෙත හැදෙන්නේ භාවභාව දක්වන ගැහැනියක වෙත ඇදෙන්නාක් මෙනි. තවත් ඇතැම් ප්‍රේක්ෂකයෝ චිත්‍රපටි නිළියන් ගේ තැනුස්සුවෙන් ඔකඳ වෙති. ගැටිකෙළියක් තිරය මත දකින ම [illegible] කොරෙයි ඔහුගේ සිත් ඇදීයයි. ගුවන් විදුලියෙන් ගීතයක් අසන ඔහු ඉන් වශී වෙයි. මේ නයින් නළු නිළියන්, ගායක ගායිකාවන් ඔහු වීරත්වයෙන් පුදයි. තමා වීරත්වයෙන් පුදන තරු සැළ වේදිකාවේදී දකින්නට ලැබෙන අවස්ථාවක් ඔහු පැහැර නොහරියි. එහිදී ද ඔහු

නට දකින්නට ලැබෙන ගීත නැටුම් ආදියයි. ඔහුගේ රුචිය එක තැනම පල් වෙයි.

අනිත් අතට, මේ ගසාකන්නන් අතින් විවිධ ප්‍රසංගයනට සහභාගිවන නළු නිළියන් ලබන්නේ ද පහත් සැලකිල්ලකි. අන් රටවල කෙසේදැයි නොදනිමි. අප රටේ නළුනිළි

මධූප විසිති

යෝ ප්‍රසිද්ධියම පතා දුවන රෑනක් වී සිටිති. ඉන් බොහෝ දෙනකු නළුනිළියන් වී ඇත්තේ ඒ සඳහා ඔවුන් තුළ ඇති [illegible] කුශලතාවක් නිසා නොව, අගම් [illegible]ත්, තම දස්කම් මගින් රසිකයාගේ හිත දිනාගැනීමට අසමත් වන ඔහු (ඈ) රීළගට බලන්නේ තම විකුණා හෝ රූපය විකුණා හෝ ජනප්‍රියත්වය දිනන්නටය. ප්‍රේක්ෂකයන් අබිමුවට පැමිණෙන්නට ලැබීම ඔවුහු මහත් භාග්‍යයක් කොට සලකති. චිත්‍රපටිවලින් ලබන ආදායම මදක් හෝ වැඩිකර ගැනීමට මේ ප්‍රසිද්ධිය ඉවහල් වෙතියි. සැලැකීම නිසාදු ඔවුහු ජනප්‍රියත්වය අපේක්ෂා කරති. මේ තත්වයෙන් ප්‍රයෝජන ගන්නේ ජංවාරම් කාරයායි.ඔහු නළු නිළියන්ට සුළු මුදලක් දී ඔවුන් ගෙන්නා ගැනීමට සමත් වෙයි.

මහජනයා හා කලාකරුවන් යන දෙකොටස ගසාකෑම වත් වළක්වනුව මේ ජංවාරම නතර කරලිය යුතුය. විහාර මහාදේවි රංගපීඨය මීට වැඩි ප්‍රයෝජනවත් වැඩකට යෙදිය හැකිය. ඇත්ත වශයෙන්ම කලාව පොදුජනයා වෙතට ළං කිරීමට මෙබඳු එළිමහන් රංගපීඨයකින් ලැබිය හැකි රුකුල මහත්ය.

වේදිකාව

දැන් සිංහල නාට්‍යය සෑහෙන තරම් උසස් තත්ත්වයකට පත්වී තිබීම අවුරුදු නවයක පමණ ව්‍යාපාරයක සත් ප්‍රතිඵලයකි. අද නාට්‍ය මධ්‍යස්ථානය වී තිබෙන්නේ හැව්ලොක් රඟහලයි. ඉස්සරට වැඩියෙන් දැන් නාට්‍ය කලාව පොදු උගතුන් ගේ අනුග්‍රහය ලබතත් පොදු ජනයාට තුමම එය ඇත් ය. ඔවුන් රුපියල් තුනයි හැටක් දී වුව චිත්‍රපටියක් බැලීමට බැල්කනියට ගියත් නාට්‍යයක් වෙනුයෙන් ඔවුන් ඒ තරම් මුදලක් වැය කිරීමට කම්මැලි වන්නේ ඊට ඇබ්බැහිකමක් නැති නිසාත් හොඳ නාට්‍යයකින් ඔවුනට රසාස්වාදනයක් නොලැබෙන නිසාත් ය. හොඳ නාට්‍ය බැලීමට පොදු ජනයා ඇබ්බැහි කළ යුත්තේ උසස් නාට්‍ය ඔවුනට ලාබෙට බලන්නට සැලැස් වීමෙනි. එහෙත් හයසිය දෙනකුට පමණක් ඉඩ කඩ ඇති ශාලාවක නාට්‍ය නැරඹීමට රුපියලක් අය කිරීමෙන් විය

දම වත් කපාගත නොහෙයි. එළිමහන් රංගපීඨයක මෙය පහසුවෙන් කළ හැක.එහි අඩු තරමින් 1500 දෙනකුට ඉඩ කඩ තිබෙයි. එහි අසුන් පිළියෙළ වී ඇත්තේ හැව්ලොක් රඟහලේ බඳුව දිග අතට නොව කරලිය වටා සිටින ආකාරයට වන හෙයින් වැඩි දෙනකු සිටීම නිසා කාටත් හොඳින් නාට්‍ය නැරඹීමේ අපහසුවක්ද ඇති නොවෙයි. අද ජපානයේ කබුකි වේදිකාව අපේ පැරණි නාඩගම් කරලියට ළං වෙමින් මෙසේ තැනුණකි. රවුම් කරලියේ තුන් පැත්තක සිට ප්‍රේක්ෂකයෝ නාට්‍ය නරඹති. එළිමහන් රංගපීඨයේ ද අසුන් පිහිටියේ මේ ආකාරයෙනි. වැඩි දෙනෙකුට නැරඹිය හැකි හෙයින් ඉතා පහසුයෙන් ම රුපියලක් පමණක් අය කිරීමෙන් සියලු වියදම් කපාහැර ලාබයක් ද ලැබිය හැක.

ආසන

ආසනු පිරෙන්න ප්‍රේක්ෂකයන් නාවොත් වැඩේ වැරදුණායි කෙනකුට තර්ක කළ හැක. මුලදී නම් ඒ තත්ත්වය උද්ගත විය හැකිය. එහෙත් දැන් නාට්‍ය නරඹන පිරිස බොහෝ වන හෙයින් මුලදී වුව ඇතැම් විට මෙ බඳු තත්ත්වයක් ඇති නොවනු විය හැක. පොදු ජනයාට අතිරේකව දැනට සිරිත් වශයෙන් නාට්‍ය නරඹන ප්‍රේක්ෂකයෝ ද [illegible] නැනකට ඇදීයාමට ඉඩ ඇත්තේ අඩු ගානේ දාඩිය බුගුරු දාගැනී මේ අවශ්‍යතාවක් නැතිව ඕනෑ පහසුවෙන් නාට්‍ය නැරඹිය හැකි හෙයිනි. [illegible]හොඳයි. මේ කවුරු ආවත් පුටු සියල්ල නොපිරෙතියි සිතුවත් එම තත්ත්වය වැඩි කල් නොපවතිනු ඇත. 1955 [illegible] මනමේ වේදිකා ගත වූ අවස්ථාවේදී, ආරාධනා ලැබූ අයත් ඇතුළුව සිටි ප්‍රේක්ෂක සමූහය සාලාවෙන් අඩක් පිරවීමට වත් නොසෑහිණ. ලයනල් වෙන්ඩ් රඟහල හැව්ලොක් රඟහලින් බාගයක් පමණ නිසා එහි ආසන ගණන එකසිය පණහක්

පමණවී ගුසී. වැඩි තරමින් [illegible] කට් දෙක තුන් බැගින් හැව්ලොක් රඟහලේ පමණක් වේදිකාගත වන නාට්‍ය බැලීම සඳහා එන ප්‍රේක්ෂකයන් ගෙන් සාලාව පිරෙයි. හොඳ නාට්‍ය නොමැතිකම නිසා ප්‍රේක්ෂකයන් නාට්‍ය නොබැලූ අයුරුත්, හොඳ නාට්‍ය වේදිකා ගතමත්ම ඔවුන් ඒ කෙරෙහි ඇදුණු අයුරුත් සලකා ගැනීමට හොඳම සාක්ෂ්‍යය විය.

පොදු ජනයා කෙරෙහි අපගේ විශ්වාසය බිඳියයුතු නොහේ. ඔවුන් රසඥතායෙන් හීන යැයි අපි ඔවුන් කොන් කළ යුතු නොවෙමු. අපේ වැයම විය යුත්තේ ඔවුන් ගේ රස විඳීමේ ශක්තිය දියුණු කරගැනීමට උදව් දීමයි.

විහාර මහා දේවි උද්‍යානයේ විහාර මහාදේවි පිළිරුවපාමුල බෞද්ධ උත්සවයකි.

1964 අප්‍රේල් මස 7 වෙනි

දවස